

Συνέντευξη στην **Κακκί Χριστίνα**

«... Το βιβλίο αυτό γράφτηκε από μία ανάγκη: να μπορέσουν κάποτε οι άνθρωποι να συνειδητοποιήσουν πως η διαφορετικότητα είναι μια πραγματικότητα για όλους μας»...

Με αυτό το ιδιαίτερο σημείωμα ξεκινά το βιβλίο της, «Δεν είμαι τέρας, σου λέω!» -από τις εκδόσεις Κέδρος, η συγγραφέας-εκπαιδευτικός κ. Παναγιώτα Πλησή.

Μια διαφορετικότητα, που πολλοί εκπαιδευτικοί καλούνται να αντιμετωπίσουν στην σχολική καθημερινότητα...Μια διαφορετικότητα που αποτελεί -όπως σωστά επισημαίνει και η συγγραφέας- μια πραγματικότητα: το **σύνδρομο Άσπεργκερ**, μια διαταραχή που ανήκει στις διαταραχές του **αυτιστικού φάσματος**.

« ...Ο αυτισμός προσδιορίστηκε πρώτη φορά το 1943 από τον Dr. Leo Kanner του νοσοκομείου John Hopkins. Την ίδια περίοδο, ο Γερμανός επιστήμονας, Dr. Hans Asperger, περιέγραψε μία ηπιότερη μορφή της διαταραχής που είναι γνωστή ως το **Σύνδρομο Asperger**. Αυτές οι δύο διαταραχές βρίσκονται στη λίστα του DSM IV (Διαγνωστικό και Στατιστικό εγχειρίδιο για τις Νοητικές Διαταραχές) ως δύο από τις πέντε αναπτυξιακές διαταραχές που συμπεριλαμβάνονται στις διαταραχές αυτιστικού φάσματος.» <https://autismhellas.gr/autism-aspergers/>

Το **Vaterlo** συνάντησε την συγγραφέα **Παναγιώτα Πλησή** και συνομίλησε μαζί της, γύρω από τη συγγραφή του βιβλίου της.

Στο βιβλίο σας, «Δεν είμαι τέρας, σου λέω», προσεγγίζετε με αρκετά γλυκό και αστείο -σε ορισμένες περιπτώσεις- τρόπο, την συμπεριφορά ενός παιδιού με σύνδρομο Άσπεργκερ. Πώς επιλέξατε να ασχοληθείτε με το συγκεκριμένο σύνδρομο;

Ο βασικότερος λόγος που με οδήγησε να γράψω αυτό το βιβλίο, είναι η γνωριμία ενός παιδιού με το σύνδρομο, στο κοντινό μου περιβάλλον. Εδώ να σημειώσω, πώς πλέον χρησιμοποιούμε τη λέξη αυτισμός (ή στο φάσμα του αυτισμού) και για το Άσπεργκερ, οπότε στην κουβέντα μας θα χρησιμοποιώ αυτό τον όρο...

...Είχα λοιπόν, όπως έλεγα, μια εμπειρία από κοντά, που μου έδωσε την ευκαιρία να μάθω πολλά για τον ιδιαίτερο τρόπο σκέψης τους και κατ' επέκταση, συμπεριφοράς των ατόμων αυτών. Στην πορεία, μιας και εργαζόμουν ως δασκάλα, είχα την ευκαιρία να συναντήσω και παιδιά με αυτισμό στο σχολικό περιβάλλον...

Οι καταστάσεις που αντιμετωπίζει κάποιος ζώντας με ένα τέτοιο άτομο, είναι δύσκολες και όχι μόνο! Αυτός ήταν και ο βασικότερος λόγος για τον οποίο η προσέγγιση έγινε με τον τρόπο που επισημάνατε, τον γλυκό και αστείο! Η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική...

Το βιβλίο χαίρει ιδιαίτερης εκτίμησης στην εκπαιδευτική κοινότητα! Σας ικανοποιεί το γεγονός ότι το δημιούργημά σας χρησιμοποιείται σαν εκπαιδευτικό εργαλείο, ώστε τα παιδιά να έρθουν σε επαφή με τη διαφορετικότητα;

Φυσικά και με ικανοποιεί! Άλλωστε ήταν και ο δεύτερος λόγος, για τον οποίον αποφάσισα να γράψω αυτό το βιβλίο. Υπήρχε έλλειψη ενός βιβλίου που να μιλάει για το συγκεκριμένο θέμα και να απευθύνεται σε παιδιά δημοτικού. Γι' αυτό και στη συνέχεια σκέφτηκα πώς θα ήταν καλό να φτιάξω και ένα **εκπαιδευτικό υλικό** που θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί και στο σχολείο και στο σπίτι και θα δίνει τη δυνατότητα στα παιδιά να παίξουν και να μάθουν περισσότερα γύρω από τον αυτισμό του ήρωα.

Θεωρείται ότι η σημερινή σχολική κοινότητα και το Αναλυτικό Πρόγραμμα των σχολείων, είναι σε θέση να εφαρμόσει πρακτικές συμπερίληψης των παιδιών με Σύνδρομο Άσπεργκερ και όχι μόνο;

Πραγματικά, δεν ξέρω τι να απαντήσω σε αυτό το ερώτημα! Η παιδεία μας γενικότερα δεν λειτουργεί όπως θα έπρεπε... Οι δάσκαλοι έρχονται πλέον αντιμέτωποι με ένα σωρό διαφορετικές καταστάσεις...



Αυτό που βλέπω, είναι πώς **εξαρτάται κυρίως από το δάσκαλο** μιας τάξης πώς θα σταθεί και πώς θα τις αντιμετωπίσει! Καθοδήγηση και στήριξη δεν υπάρχει, όση θα έπρεπε... Από κει και πέρα η ενημέρωση είναι κάτι που πρέπει να κυνηγήσει ο εκπαιδευτικός, όσο μπορεί! Θεωρώ πώς είναι καθήκον του να ανανεώνει τις γνώσεις του και να μην μένει μόνο σε αυτά που γνωρίζει και διδάχτηκε κάποτε!

Πρόσφατα, το βιβλίο σας διασκευάστηκε σε θεατρικό και μάλιστα έλαβε και την έγκριση του Υπουργείου Παιδείας της Κύπρου! Πώς αισθάνεστε για αυτό;

Η αλήθεια είναι πώς δεν περίμενα ένα τόσο ωραίο αποτέλεσμα. Παρακολούθησα κάποιες πρόβες και την πρεμιέρα του έργου στην Κύπρο και έμεινα πολύ ικανοποιημένη!

Όλη η ομάδα (**Μπαλωμένη Τσέπη**) έδειξε τεράστιο ενδιαφέρον και ευαισθησία για το θέμα που πραγματεύεται το βιβλίο αυτό! Ο σκηνοθέτης του έργου και αυτός που το επέλεξε, ο Μάριος Θεοχάρους, είναι επίσης δάσκαλος! Αυτό από μόνο του δείχνει το πραγματικό ενδιαφέρον, αλλά και την **ανάγκη του να παρουσιαστεί ένα τέτοιο έργο στα σχολεία!**

